

[Industriministeren]

og selvfølgelig også til gavn for beskæftigelsen, som ligger os alle så meget på sinde.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Vi går herefter til anden omgang. Jeg vil bede de ordførere, der ønsker ordet, markere.

Pia Gjellerup (S):

Jeg skal blot her efter debatten kommentere de to dagsordener, som jeg og Socialdemokratiet ikke har nogen andel i, og sige vedrørende det af fru Kirsten Jacobsen stillede dagsordensforslag, at vi naturligvis ikke kan stemme for det. Jeg vil gerne nævne hvorfor:

Den første bestemmelse i dagsordensforslaget synes jeg faktisk er formuleret bedre og tydeligere i det dagsordensforslag, der er fremsat af bl.a. Socialdemokratiet. Den anden bestemmelse går ud på at overveje at fremsætte forslag, der giver mulighed for bedre indsigt i Finanstilsynets virksomhed, uden at dette begrænser tilsynets handlekraft. Om den bestemmelse vil jeg sige, at jeg har tiltro til, at den nuværende minister vil være mere smidig i sin information til Folketinget, end vi hidtil har oplevet. Det kunne jeg lytte mig til en vis bekræftelse på allerede i industriministerens besvarelse, men jeg vil gerne sige, at det også kræver en vis ansvarlighed fra Folketingets og de enkelte folketingsmedlemmers side i forhold til, hvad der bliver spurgt om. Jeg kunne forestille mig en situation, hvor vi ellers ville skulle sidde med spørgsmål om at få fremlagt alle kassekvitteringer fra Den Danske Bank eller lignende.

Der må være en eller anden grænse. Der må være en eller anden saglighed også i forhold til det, man spørger om, og det, der er vores opgave, nemlig at være lovgivningsmagt. Derfor synes jeg, at den bestemmelse, der lægges op til i dagsordenen, er urimelig. Man kan altid sige, at regeringen sikkert vil overveje noget – det skal den da være velkommen til – men jeg synes, det er en meget løs formulering at lægge ind i en dagsorden.

I hr. Rahbæk Møllers forslag om motiveret dagsorden er der en afslutning, som er en supplerende til den dagsorden, der er stillet af de fire regeringspartier, nemlig afsnittet om bagmandspolitiet, som vi populært kalder Statsadvokaturen for Særlig Økonomisk Kriminalitet, om deres mulighed for ansættelse af nødvendige eksperter.

Vi har hørt industriministerens besvarelse, der går ud på, at det er muligt i dag. Desuden ved vi, at der i forbindelse med finansloven blev sikret yderligere ressourcer til bagmandspolitiet, og derfor mener jeg, at der allerede derved er givet et væsentligt signal om, at bagmandspolitiet faktisk skal styrkes, og at det også vil ske. Jeg vil se hen til, at vi i Erhvervsudvalget får en orientering fra industriministeren om, hvad justitsministerens overvejelser er mundet ud i, så vi kan have tiltro til, at der vitterlig sker en styrkelse af det arbejde, der er nødvendigt som opfølgning af det arbejde, der bliver gjort i Finanstilsynet.

Med disse bemærkninger skal jeg sige, at vi fra Socialdemokratiets side ikke kan støtte nogen af de to dagsordener, der er fremsat, men derimod den, som Socialdemokratiet har været medforslagsstiller til.

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg vil gerne her ved debattens afslutning takke for, at den fik et meget mere positivt forløb, end jeg havde turdet håbe på. Og jeg tror ærlig talt, at industriministeren har misforstået mig på nogle punkter, eller også er det et eller andet gammelt rollemønster, som ikke helt er udspillet endnu, og det må vi jo så se at få gjort op med.

Jeg synes egentlig, det har været en positiv debat. Jeg er glad for, at Folketinget – i hvert fald et stort flertal i Folketinget – erkender, at den krise, vi har set i finanssektoren, ikke bare har været en følge af konjunkturudsving eller andet, men at den for en dels vedkommende har været selvskabt og også meget mere end dét. Det er jo sådan, at der sker meget i liberaliseringens hellige navn. Det er der også sket her, og der er sket en masse godt, men der er altså også sket noget, som ikke er så godt. Og som jeg citerede ved en tidligere lejlighed fra Ugbrevet Mandag Morgen, har finanssektoren ikke været i stand til at leve op til den liberalisering, den har været genstand for. Det er synd, for Fremskridtspartiet går også ind for så megen liberalisering som muligt. Derfor mener vi, at det, man skal finde frem til, er så klare og præcise regler, at det går op for sektoren, hvad man har at rette sig efter.

Som jeg sagde før: Den ubehagelige tone, som industriministeren har hørt, har jeg ikke selv hørt, men det kan jo være min fejl. Hvis